

TÌNH ĐÔNG PHƯƠNG

NHẠC: VÕ TÁ HÂN
THƠ: NGUYỄN LƯƠNG

Chậm buồn

Chiều bên sông người đứng người ở lại
Còn cát tro vương lặn ngấm nước

sông Bèo trôi dạt, thuyền khua mái động
Đòi bàn tay, che dấu lệ long

lanh Đêm Đông phương, oi hỡi! buông rơi nhịp
Vụng đường tơ xe chỉ mấy cho

vương Đường còn dài trường đã mòn lối cỏ
Mái tóc bông hương gió dấu mây

trời Em Đông phương mắt đen trời đất khách
Ta từ xưa trí nhớ về thành

G Am Dm

kinh Màu Đông Phương phát phơ hai vật mỏng Hồn ta đau thắm máu nghĩa non

G C Dm

xanh Bên kia sông em có vui hạnh phúc Bên này sông ta giữ trọn lòng

G Am Dm

đau Rượu cạn ly sao còn đầy nước mắt Đã chia tay tơ tóc nghĩa gì

G C Dm

đâu Chiều bên sông tình ơi nay trở trở Vứt tầm tay thơ đại mất ngày

G

xưa Thương nhớ nhiều hồn đau đón lạ Mưa về đâu? em hỡi! lệ rơi

G C Dm

mau Tình Đông phương giờ đây sao tê lạnh Mộng từng đêm hong lại mấy bài

G Dm G C

thơ Chôn ngày cũ bên bờ lau sậy mọc Mắt môi xưa lòng lộng đến bao giờ.